

"Opgevaren ten hemel, zittende ter rechter hand Gods"

Lieve mensen thuis, gemeente van Christus,

Het heeft zelfs de apostolische geloofsbelijdenis gehaald, dat varen naar de hemel.

En omdat Lucas het heeft over een wolk die Jezus aan het zicht onttrekt heb ik het als kind altijd zo voor me gezien, dat die wolk als een soort bootje door de lucht vaart naar de hemel. En dan tuur je en tuur je, tot je hem niet meer ziet, en daar ergens moet dan de hemel zijn. Opgevaren ten hemel is Jezus.

Wat staan jullie naar de hemel te kijken? wordt er aan de leerlingen van Jezus gevraagd.

Eigenlijk is dat de leukste zin van het bijbelgedeelte.

Waar kijk je naar? Waar is je blik op gericht? Waar ligt je aandacht? Dat zijn de vragen die deze dag meebrengen.

Natuurlijk is het ook interessant om je af te vragen wat Lucas de evangelist en tevens de schrijver van het boek Handelingen en zijn tijdgenoten voor ideeën hadden bij zo'n hemelvaart of ten hemel opneming. Ze kenden de schrift: ze wisten al van Henoch en Elia die ten hemel opgenomen zijn. Dat wil zeggen: zij zijn zonder te sterven bij en door God opgenomen. Zijn in een staat van heerlijkheid.

Maar de schrijver wil daar niet te lang bij stil staan.

Hij verlegt de aandacht, direct nadat Jezus aan het zicht onttrokken is.

Wat staan jullie naar de hemel te kijken?

Daar moet je blik niet zijn.

Want wat heeft het voor zin, om naar de hemel te kijken als het leven hier beneden op aarde zich afspeelt. Daar moet de blik van de leerlingen naar uit gaan. Niet naar hoe Jezus niet meer bij hen is, niet alsof Jezus hen in de steek gelaten heeft, maar dat hij nu op een andere manier op hen betrokken is.

2

Want daar op die Olijfberg zegent Jezus hen. Dat weten we van het einde van het evangelie van Lucas. Dan zijn ze in Betanië, dat ligt aan de andere kant van de Olijfberg. Aan de ene kant Jeruzalem, aan de andere kant Betanië. Daar geeft Jezus hen een zegen mee. Een mooi einde van het evangelie. En een mooi einde van Pasen. Want dat gebeurt allemaal op het einde van de eerste dag van Pasen. U kunt het nalezen in Lucas 24.

Waarom vieren we dan Hemelvaart op de 40^e dag na Pasen? Dat is omdat Lucas in Handelingen schrijft dat Jezus gedurende veertig dagen verschijnt aan zijn leerlingen. Maar dat zou dus ook kunnen ná de Hemelvaart.

Hier aan het begin van Handelingen vertelt Lucas nog een keer dat Jezus met zijn leerlingen buiten de stad is en dan aan hun zicht onttrokken wordt. Maar hij neemt er een vraag in mee die aan het einde van de eerste eeuw en aan het begin van de tweede eeuw leefde onder de eerste gemeentes: hoe zit het nu met het Koninkrijk van God, want Jezus zou toch het koningschap herstellen?

Een vraag die we nog altijd kennen, want in een dichtregel van Gerard Reve zegt hij het op vergelijkbare wijze: dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?

Het is niet aan jullie om de tijden of momenten van God te kennen, is het antwoord van Jezus.

Voor lezers de eeuwen door is dat het antwoord waar we het mee moeten doen. Soms geeft het een onbevredigend gevoel, je zou meer willen weten, en soms accepteer je maar gewoon dat het al eeuwen en eeuwen zo is, en dat dat maar goed is ook. Want dit niet-weten geeft pas echt vrijheid.

Ook als je je soms in diep verdriet zit of in grote wanhoop verkeert en je als het ware naar de hemel opkijkt in de hoop dat God misschien.... en dan kijk je weer naar beneden: hier is het te doen. Hier liggen onze taken en mogelijkheden.

De leerlingen gaan dan ook terug naar Jeruzalem. Terug naar dat huis waar ze in een bovenvertrek verblijf houden. Een belangrijk punt, ze

3

gaan niet ieder hun eigen weg, maar zoeken elkaar op. En ook nog in een ruime kring. Hen die Lucas de apostelen noemt, de elf die er nog zijn van de twaalf, zonder Judas Iskariot. En ook de vrouwen, en Maria, de moeder van Jezus en zijn broers, zijn biologische broers zeg maar. Ze zijn bij elkaar niet voor een vergadering waarin ze plannen maken voor de toekomst, geen beleidsplan, geen taakverdeling, geen to do lijst. Maar ze wijdden zich aan het gebed.

Het eerste dat de gemeente met zonder Jezus doet is bidden.

Als ze niet meer naar de hemel staan te kijken gaan ze bidden.

Bidden is dus misschien wel iets anders dan alles maar van de hemel verwachten.

Dat is een mooie gedachte zo tussen zondag Rogate – zondag bidt en wezenzondag: de zondag waarop de Geest nog niet is uitgestort met Pinksteren; dat in die tussentijd dat clubje leerlingen en vrienden samen komt om te bidden. Van alles wat ze zouden kunnen doen doen ze uitgerekend dat, bidden.

Wat staan jullie naar de hemel te kijken?

Dat is misschien ook een vraag aan ons.

Kijk liever een andere kant op. Kijk om je heen. In die goeie oude traditie van het dauwtrappen op Hemelvaart was dat: kijk naar de natuur, kijk naar wat groeit en bloeit.

Kijk naar elkaar, en kijk naar elkaar om.

Ga niet ieder je eigen weg, maar zoek elkaar op. En dat is iets wat we natuurlijk al meer dan een jaar heel graag willen, gewoon bij elkaar kunnen komen in een kerk, en geen afstand hoeven houden.

En al het digitale, hoe geweldig ook, het vervangt nooit de ontmoeting met elkaar in levende lijve. Om in zo'n ruime kring van gemeenteleden, die in meer of mindere mate betrokken zijn, samen te komen voor gebed en ontmoeting.

Deze dag van Hemelvaart vraagt ons waar wij naar kijken. Als kerkgemeente, en als mens zoals je in het leven staat. Er is veel wat we liever niet willen zien, waar je je ogen liever voor zou willen sluiten. Geweld in de wereld, onrecht, rampen, het is soms te groot

4

om te bevatten en maakt je zo machteloos. Ook dichterbij huis kan er van alles zijn.

Wat de kring van mensen rond Jezus niet doet is daar de ogen voor sluiten. Maar ze beseft dat ze niet alles kan oplossen. En dat wat ze wel kunnen, is bidden. In gebed deel je dat alles met elkaar. En gebed zet aan tot handelen. Gebed brengt je in beweging.

Gebed is niet passief, maar het is actief wachten en verwachten en uitzien naar. Naar dat wat we het Koninkrijk van God noemen, die wereld waar recht en vrede is, brood en liefde, genoeg voor allen.

In de naam van de Vader, de Zoon, en de heilige Geest. Amen.